

Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

XIX | Radom, 23 października 1937 r. | Nr. 17

Spis treści.

Poz. 102. Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 6 października 1937 r. za Nr. 98 w sprawie ustalenia punktów naprawy wagonów str 1.

Poz. 103 Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 28 września 1937 r. Nr. 99 w sprawie wyjaśnień do przepisów służbowych H2 o odprawie i przewozie towarów na kolejach żelaznych str. 2.

Poz 104. Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 8 października 1937 r. za Nr. 100 w sprawie ścisłego przestrzegania przepisów o przewozie gołębi pocztowych str. 5.

Poz. 105. Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dn. 10 sierpnia 1937 r za Nr. 101 w sprawie obniżenia stawek przy ubezpieczeniu bagażu str. 5.

Poz. 106. Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 8 października 1937 r. za Nr. 102 w sprawie zaopatrywania w materiały str. 5.

Poz 107. Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 9 października 1937 r. za Nr. 103 w sprawie cennika odzieży służbowej str. 6

Poz. 108. Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dn. 15 października 1937 r. za Nr. 104 o postępowaniu przy wydawaniu decyzji w sprawach wynikłych ze stosunku służbowego pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. str. 7.

Obwieszczenia:

Pochwały str. 7.

Sprostowanie str. 8.

Poz. 102.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 6 października 1937 r. za Nr. 98 w sprawie ustalenia punktów naprawy wagonów.

Dyrekaja podaje do wiadomości i zastosowanie następujący okólnik Ministerstwa Komunikaaji:

„Ze względu na zbliżający się sezon jesienny wzmożonych przewozów, zachodzi paląca konieczność przyśpieszenia naprawy wagonów uszkodzonych, celem przygotowania jak największej ilości taboru zdatnego do ruchu.

Jak wykazało doświadezenie, jedną z poważnych przyczyn hamujących tempo napraw, jest brak porozumienia między służbą ruchu i mechaniczną co do czasu i miejsca wzajemnego przekazywania wagonów wymagających naprawy jak i wagonów już naprawionych.

W następstwie powyższego podstawianie wagonów wchodzących na punkty napraw, odbywa się nieregularnie i z opóźnieniem albo też przewleka się przewóz wagonów kierowanych dla naprawy lub zbadania do warsztatów.

Celem zapobieżenia nieprawidłowościom tego rodzaju Ministerstwo Komunikacji poleca niezwłocznie zarządzić, aby właściwe miejsca służbowe służby mechanicznej (warsztaty, parowozownie i t. d.) w porozumieniu z miejscowymi zawiadowcami stacyj ustaliły protokularnie punkty, na które mają być przez służbę ruchu podstawiane wagony wymagające naprawy oraz punkty, z których służba ruchu ma zabierać wagony już naprawione, a zarazem terminy obsługi tych punktów.

Protokóły podlegają zatwierdzeniu przez dotyczące Oddziały Ruchowo - Handlowe, Mechaniczne i Parowozownie.

Interesowane organy służby ruchu będą obawiązane ściśle przestrzegać ustalonych terminów obsługi, a winnych zaniedbań w tym kierunku, ze względu na ważność sprawy należy pociągać do surowej odpowiedzialności".

W uzupełnienieniu powyższego Dyrekcja przypomina, iż w oczekiwaniu naprawy bieżącej mogą znajdować się na torach stacyjnych tylko te wagony, które wyłączono z ruchu dla naprawy po zakończeniu pracy w warsztatach.

Wagony takie winny być jednak podstawione na ustalone punkty naprawcze jeszcze przed rozpoczęciem pracy w warsztatach w dniu następnym, w terminach ustalonych komisyjnie. Drobna naprawa wagonów towarowych winna być wykonywana na torach stacyjnych, i w miarę możności, bez wyłączenia ich z pociągów.

N I. 3a/5/32/37.

Poz. 103.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 28.IX 1937 r. Nr. 99 w sprawie wyjaśnień do Przepisów służbowych o odprawie i przewozie towarów na Kolejach żelaznych Nr. H2.

Celem łatwiejszej i dokładniejszej odprawy przesyłek towarowych poniżej podaję dodatkowe wskazówki i wyjaśnienia do Przepisów służbowych o odprawie i przewozie towarów na kolejach żelaznych Nr. H2 z poleceniem ścisłego ich stosowania.

Podane wskazówki i wyjaśnienia winny być dokładnie przestudiowane przez zainteresowanych pracowników i włączone do służbowych egzemplarzy.

Do § 3. List przewozowy i dołączone do niego dokumenty.

1) Przy badaniu listu przewozowego i dołączonych do niego dokumentów w myśl postanowień § 3 Przepisów służbowych Nr. H2, pracownik badający list przewozowy powinien zwracać szczególną uwagę:

a) czy nadawany towar nie jest wyłączony od przewozu,

b) czy obowiązujące ograniczenia przewozowe nie dotyczą danej przesyłki,

c) czy przy przedmiotach przyjmowanych do przewozu warunkowo nadawca dołączył wymagane zaświadczenia,

d) czy przy przedmiotach, wymagających przy załadowaniu, przeładowaniu lub przy wyładowaniu odpowiednich urządzeń. stacje mające wykonać te czynności posiadają potrzebne urządzenia, (rubryka 7 Spisu stacyj, ładowni i przystanków kolejowych).

e) czy treść oświadczeń nadawcy, zamieszczonych w liście przewozowym nie koliduje z obowiązującymi przepisami i czy rodzaj towaru nie wyklucza treści tych oświadczeń. (Np. przy przesyłce drobnicowej prochu strzelniczego o wadze do 200 kg., nadanej za listem przewozowym pośpiesznym, nie może być zamieszczone żądanie przewozu pociągiem osobowym).

f) czy towar, przy którym należności przewozowe przekazano na odbiorcę nie podlega przymusowi opłacenia z góry,

g) czy stacja przeznaczenia w miejscowości posiadającej kilka dworców jest dokładnie oznaczona,

h) czy określenie towaru odpowiada klasyfikacji towarów,

i) czy wskazano wagę przyborów ładunkowych i środków ochronnych,

j) czy przy żądaniu stosowania ulg przewozowych lub specjalnych warunków przewozu nadawca dołączył wymagane do uznania ulgi świadectwa, zaświadczenie lub deklarację n. p. przy rybach obsadowych, zwierzętach zarodowych, koniach wyścigowych, nasionach siewnych i t. p.,

k) czy przy towarach, korzystających z taryf specjalnych i wyjątkowych dane listu przewozowego odpowiadają warunkom stosowania poszczególnych taryf,

l) czy w razie zamówienia osobnego wagonu lub wagonu o określonej ładowności względnie powierzchni ładunkowej albo wagonu krytego dla towarów przewożonych w myś taryf na wagonach niekrytych, nadawca wpisał żądanie takiego wagonu do listu przewozowego w rubryce „Oświadczenie nadawcy",

ł czy przy towarach różnie taryfowanych nadawca podał oddzielnie wagę towarów każdej klasy, a to celem umożliwienia stosowania obliczenia przewoźnego według postanowień §§ 35 i 36 T. T. Cz. IB.,

m) czy przy nadaniu próżnych wagonów prywatnych właścicieli zamieszczono wymagane taryfą dane, uzasadniające ulgowy przewóz, a przy nadaniu takich wagonów przez osobę trzecią, czy dołączono zaświadczenie właściciela o zgodzie na przewóz,

n) czy w razie wstrzymania przewozu na pewnych liniach lub odcinkach nadawca wskazał inną dostępną drogę okólną,

o) czy przy towarach naładowanych jako przesyłki wagonowe w opakowaniu lub bez opakowania (zsypem) n. p. zbożu, ziemniakach i t. p. nadawca zaznaczył w liście przewozowym, że towar jest w opakowaniu lub bez opakowania.

Do § 6. Przyjmowanie przesyłek drobnicowych. Stan towaru. Opakowanie.

2) W przypadkach stwierdzenia przy przyjmowaniu do przewozu przesyłek drobnicowych, że opakowanie przy towarach wrażliwych na brud jak masło, cukier i t. p. jest dostateczne, lecz zanieczyszczone, należy żądać od nadawcy uznania w liście przewozowym stwierdzonego stanu.

3) Przy stałym nadawaniu do przewozu przesyłek drobicowych bez opakowania lub w wadliwym

opakowaniu (§ 6 p 4 Przep. służb. Nr. H2), należy na stacjach o większym ruchu i w miarę potrzeby dla użytku pracowników, przyjmujących przesyłki do przewozu prowadzić alfabetyczny skorowidz nadawców, którzy złożyli na stacji ogólne oświadczenie o braku lub wadliwości opakowania z wyszczególnieniem tychże oświadczeń.

4) Przy przyjmowaniu do przewozu przesyłek masła w beczkach, należy żądać (§ 6 p 5 Przep. służb. Nr. H 2) aby dotyczące beczki były w stanie nie uszkodzonym i czystym.

Do § 7. Cechowanie i numerowanie przesyłek drobnych.

5) Przy przyjmowaniu do przewozu przesyłek drobnicowych, w związku z obowiązkiem nadawcy zamieszczania na poszczególnych sztukach przesyłek drobnych cech, numerów i nazwy stacyj przeznaczenia (§ 7 p. 1 i 2 Przep. służb. Nr. H 2), pracownik przyjmujący powinien sprawdzić, czy cechy i numery oraz stacja przeznaczenia oznaczona na sztukach odpowiadają danym listu przewozowego.

6) Napisy stanowiące cechy, numery względnie stacje przeznaczenia na poszczególnych sztukach przesyłek drobnych (§ 7 p. 1, 2 i 5 Przep. służb. Nr. H 2) mogą być uwidocznione za pomocą farby, wypalania, wytłoczenia i t. p, kartki natomiast zawierające takie napisy muszą być trwałe, przylepione lub przyszyte na sztukach w takich miejscach, by podczas przewozu nie były narażone na uszkodzenie lub zdarcie.

7) Jeżeli przy przesyłkach z przeznaczeniem do miejscowości z kilkoma stacjami (np. Warszawa, Katowice, Łódź i t. p.) nadawca umieścił na sztukach tylko ogólną nazwę miejscowości, pracownik przyjmujący przesyłki powinien uzupełnić nazwę stacji według brzmienia podanego w liście przewozowym.

8) Przesyłki z przeznaczeniem do krajów zamorskich mogą być oznaczone, oprócz przejściowej stacji portowej jako stacji przeznaczenia, także zamorską miejscowością przeznaczenia.

Do § 8. Stwierdzanie ilości sztuk przesyłek drobnych.

9) Przy liczeniu sztuk celem ustalenia ich ilości (§ 8 p. 1 Przep. służb. Nr. H 2) pracownik, przyjmujący przesyłkę, winien dla własnej kontroli podkreślać w liście przewozowym numery poszczególnych sztuk w kolejności przyjmowania ich do przewozu.

Jeżeli w liście przewozowym numery sztuk podano w formie ułamka, np. $^{521}/_{1}$ do $^{521}/_{28}$, należy liczby stanowiące mianownik danego ułamka, zaznaczać pomocniczo na marginesie listu przewozowego np. 3, 4, 1, 7, 10, 15, 18, 28, 27 i t. d. na dowód prawidłowego liczenia.

Do § 9. Terminy załadowania przesyłek wagonowych.

10) W razie przekroczenia przez nadawcę terminu, przewidzianego dla załadowania przesyłek, określonego w postanowieniach § 9 p. 16 i 17 Przep. służb. Nr. H 2, pracownik, nadzorujący załadowanie, obowiązany jest skierować nadawcę do kasy towarowej celem uiszczenia opłaty postojowego.

Do § 10. Ważenie przesyłek wagonowych.

11) Wagony przeznaczone do zważenia na stacji pośredniej (§ 10 p. 2 Przep. służb. Nr. H 2) należy przeważać w czasie postoju pociągu, którym wagony nadeszły, a po zważeniu wysłać dalej tym samym pociągiem.

Jeżeli stacja ważąca jest równocześnie stacją końcową biegu pociągu, należy ważenie przeprowadzić tak, ażeby dalsza wysyłka przesyłki mogła nastąpić według obowiązującego planu przejścia wagonów ładownych.

12) Jeżeli nadawca przy zamówieniu wagonu zażądał zważenia wagonu próżnego przed podstawieniem § 10 p. 5 Przep. służb. H 2, a stacja przyjmująca zamówienie nie może dokonać zważenia, powinna żądanie to podać w zgłoszeniu zapotrzebowania wagonów celem przydzielenia wagonu przeważonego Stacja, która stosownie do dyspozycji wagonewej dokonała przeważenia przydzielonego wagonu, wysyła go z wypełnionym formularzem według wzoru Nr. 4 (Druk seria H. Nr. 202) w myśl wskazówek zawartych w okólniku Nr. 80 z dnia 23.VII.1937 r. ogłoszonego w Dz. Zarządz. Dyrekcji Nr. 14/37 poz. 84.

Do § 14. Księga magazynowa przesyłek nadanych.

13) Przy nadawaniu do przewozu przedmiotów wrażliwych na zmiany atmosferyczne (§ 6 p. 2 Przep. służb. Nr. H2), dowiezionych podczas deszczu, należy je uważać jako nadane w stanie wilgotnym, a pracownik przyjmujący takie przesyłki, pomimo adnotacji w liście przewozowym, powinien o tym zamieścić uwagę w magazynowej księdze przesyłek nadanych (§ 14 p. 1 Przep. służb. Nr. H2).

Do § 18. Ładowanie towarów.

14) W celu uniknięcia dokonywania poprawy naładunków przesyłek, przyjętych do przewozu z nieprawidłowym naładunkiem, należy przy stosowaniu postanowień § 18 p. 2 i 3 Przep. służb. Nr. H2 przestrzegać aby rewidenci wagonów na stacjach, na których są wyznaczeni, sprawdzali sposób załadowania przesyłek przed przyjęciem ich do przewozu zgodnie z postanowieniami § 9 p. 1 Instrukcji dla starszych rewidentów i rewidentów wagonów Nr. M 28.

15) W razie ujawnienia uszkodzenia towaru wskutek zamoczenia (§ 18 p. 32 Przep. służb. Nr. H2) powinien być zbadany protokólarnie stan wagonu przez techni zny personel, a przy każdej większej szkodzie należy zawezwać rzeczoznawcę celem orzeczenia, czy uszkodzenie mogło powstać w czasie przewozu, czy też powstało przed załadowaniem towaru do wagonu.

Do § 32. Numeracja i stemplowanie dowodów przewozowych na przesyłki przybyłe.

16) Przy wykonaniu czynności przewidzianych w § 32 p. 1 Przep. służb. Nr. H2 pracownik, do którego obowiązków należy stemplowanie dokumentów przewozowych obowiązany jest zwracać uwagę na to, czy odbiorca zażądał podstawienia przesyłki wagonowej na oznaczone przez siebie specjalne miejsce dla wyładunku.

W tym przypadku wagon powinien być podstawiony do żądanego miejsca za opłatą przewidzianą w taryfie.

Jeżeli zgłoszenie odbiorcy nastąpi w czasie otwarcia ekspedycji, pracownik, przyjmujący zgłoszenie, powinien skierować odbiorcę do kasy w celu opłacenia należności za podstawienie, natomiast jeżeli zgłoszenie następuje w godzinach zamknięcia ekspedycji obowiązkiem tegoż pracownika jest zawiadomić ekspedycję o dokonanym podstawieniu wagonu, na żądanie odbiorcy, do miejsca zpecjalnego celem pobrania od odbiorcy przypadających należności.

Jeżeli odbiorca, po podstawieniu wagonu na tor ogólnego użytku zażąda podstawienia go na inne miejsce, należy żądanie to zgłosić zawiadowcy stacji, a odbiorcę skierować do kasy towarowej celem uiszczenia należnej opłaty za przestawienie.

W każdym przypadku podstawienia wagonu do miejsca specjalnego na żądanie odbiorcy, pracownik, pod którego nadzorem znajdują się punkty naładunkowe i wyładunkowe, powinien wpisać w rubryce 19 księgi magazynowej przesyłek przybyłych właściwe miejsce podstawienia na które wagon został podstawiony i wyładowany, a w rubryce „uwagi“ wskazać Nr. kwitu wpływów różnych za którym zostały pobrane opłaty za podstawienie.

Do § 39. Wydawanie przesyłek odbiorcom.

17) Celem umożliwienia odbiorcom podjęcia przesyłek drobnych (§ 39 Przep. służb. Nr. H 2) zwłaszcza łatwopsujących się towarów, dowożonych na targi, nadchodzących w czasie, kiedy ekspedycja towarowa jest nieczynna, lub z powodu trudnych dla odbiorcy warunków odbioru w ekspedycji towarowej, można, o ile to ze względów technicznych będzie możliwe, na żądanie odbiorcy wydawać takie przesyłki zaraz po ich przybyciu, t. j. przed złożeniem ich w magazynie i wykupieniem listów przewozowych.

Wydanie takie uzależnione jest od posiadania przez odbiorcę rachunku otwartego kredytowego lub gotówkowego, lub złożenia przez niego kaucji, zabezpieczającej należności kolei, lub opłacenia całkowitych należności, ustalonych ostatecznie w liście przewozowym.

Osoba zgłaszająca się po odbiór przesyłki powinna, o ile jest nieznana, udowodnić swoje uprawnienia do odbioru przesyłki wtórnikiem listu przewozowego lub dowodem tożsamości, paszportem i t. p., a w razie braku takich dokumentów dwoma świadkami, którzy albo są znani ekspedycji, albo posiadają wyżej określone dokumenty osobiste.

Przed wydaniem przesyłki na podstawie otwartego rachunku kredytowego względnie gotówkowego pracownik uprawniony do wydania powinien stwierdzić na podstawie zeszytu poleceń oraz posiadanych listów przewozowych na wydane już przesyłki, czy przypadające według listu przewozowego należności kolei są zabezpieczone.

Przy wydawaniu przesyłek na podstawie złożonej kaucji, odnośny pracownik powinien stwierdzić, czy wysokość kaucji jest dostateczna oraz czy przedstawiony przez odbiorcę kwit różnych wpływów na wpłaconą kaucję odnosi się do danej przesyłki.

Po upewnieniu się w ten sposób o zabezpieczeniu należności kolejowych, pracownik wydający przedstawia odbiorcy w obu przypadkach zawiadomienie o przybyciu przesyłki, na którym odbiorca potwierdza odbiór przesyłki z podaniem daty odbioru. Po tych czynnościach następuje wydanie przesyłki na podstawie listu przewozowego.

Przy wydaniu przesyłek osobom nieznanym pracownik wydający powinien odnotować na zamówieniu numer dowodu osobistego, datę jego wydania i urząd, który dany dowód wystawił.

Na przesyłkę wydaną w powyższy sposób, listu przewozowego nie wydaje się odbiorcy, lecz przesyła się wraz z cedułą i pokwitowaniem z odbioru przesyłki do kasy, która kaucję pobrała, względnie w której dany interesant posiada otwarty rachunek kredytowy lub gotówkowy. Zarachowanie listu przewozowego i rozliczenie z interesantem kasa towarowa dokonuje przy przestrzeganiu odnośnych postanowień przepisów rachunkowych F. Nr. 8.

Pracownik, który przesyłkę wydał, wydanie przesyłki zaznacza i stwierdza podpisem również w odnośnym wykazie ładunkowym lub oddawczym w rubryce „Uwaga”.

Zabrania się wydawać przesyłek, za które należności przewozowe nie są w całości pokryte, lub które nie są zabezpieczone otwartym rachunkiem kredytowym, gotówkowym, lub kaucją.

Nr. IV. 1e. Rh/52/37.

Poz. 104

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dn. 8 października 1937 r. Nr. 100 w sprawie ścisłego przestrzegania przepisów o przewozie gołębi pocztowych.

Hodowcy gołębi pocztowych, zrzeszeni w zarejestrowanych towarzystwach i sekcjach zgłaszają zażalenia na niedbałe i niewłaściwe traktowanie przez pracowników kolejowych przesyłek gołębi pocztowych, wskutek czego gołębie te, znajdując się długo w podróży, po przybyciu na stację przeznaczenia są wyczerpane, nie są w stanie dolecieć do gołębników macierzystych i giną w drodze.

Ponieważ w tym przypądku chodzi nie tylko o przekroczenie przepisów i niedopuszczalne lekceważenie obowiązków służbpwych, lecz o najistotniejsze cele państwowe, którym służy akcja hodowli gołębi pocztowych, popierana i subsydiowana przez Państwo, polecam do przesyłek gołębi pocztowych, poza ścisłym stosowaniem się do postanowień, zawartych w § 69 Rozdziału I T. T. Część I B, a w szczególności określonych punktach b) i j) tego paragrafu, odnosić się z całą przychylnością i zrozumieniem obowiązków służbowych i obywatelskich.

Niezależnie od tego polecam:

1) Nie przetrzymywać przesyłek gołębi pocztowych na stacjach przeładunkowych, lecz odsyłać je najbliższymi pociągami do stacji przeznaczenia;

2) Nie zastawiać i nie przykrywac innym bagażem klatek z gołębiami w wagonach bagażowych, gdyż gołębie w ten sposób męczą się, a nawet z braku powietrza mogą się podusić (p. 9b) § 2 Załącznika C Tar. Tow. Część I-A;

3) Nie rzucać klatek z gołębiami przy przeładowaniu i wyładowaniu z wagonu: (obowiązek ładowania klatek i koszy z gołębiami do wagonu ciąży na nadawcy);

4) Gołębie, przybywające do stacyj przeznaczenia bez dozorcy, należy bezzwłocznie nakarmić i napoić w tych przypadkach kiedy przez nadawcę załączona jest do przesyłki paczka z karmą W czasie wypuszczania gołębi należy ściśle stosować p. p. i) i j) § 69 Rozdziału I T. T. Cz. I B. i przestrzegać godzin, wskazanych w załączonej przez nadawcę do listu przewozowego deklaracji, *(o ile jest ładna pogoda)*. Zabrania się przetrzymywać gołębi bez ważnego powodu, i wypuszczać je dopiero w godzinach późniejszych;

5) Przy zwrotnym przewozie próżnych klatek nie wolno ibh rzucać i przygniatać innymi ciężkimi przesyłkami, gdyż ulegają zepsuciu i stają się nie zdatnymi do dalszego użytku.

Kontrolerom Ruchu i Przewozów polecam bezzwłocznie donosić Dyrekcji o zauważonych usterkach i uchybieniach w związku z niniejszym zarządzeniem dla pociągnięcia winnych do surowej odpowiedzialności służbowej.

Nr IV.1e/Dr. 200/37

Poz. 105.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 10.VIII.37 r. Nr. 101 w sprawie obniżenia stawek przy ubezpieczeniu bagażu.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dn. 26.VII r. b. za Nr. H01 16/28 w sprawie obniżenia przez Europejskie Towarzystwo Ubezpieczeń Towarów i Pakunków Podróżnych S. A. stawek przy ubezpieczaniu bagażu za pomocą polis, należy ustępy a) i b) w p. 6 § 4 B Instrukcji H 11 zastąpić brzmieniem następującym:

a) za polisy krajowe (ubezpieczenie ważne tylko na terytorium Polski), za każde 500,00 zł. — 3,00 zł;

b) za polisy europejskie (ubezpieczenie ważne tylko na terytorium całej Europy) na okres 30 dni za każde 500,00 zł. — 4 zł., a na okres 60 dni za każde 500 00 zł. — 5 zł."

Równocześnie zwraca się uwagę, że obniżone stawki będą obowiązywały dopiero z chwilą otrzymania przez stacje odnośnych polis z obniżonymi składkami; to też w przypadku ubezpieczenia bagażu za pomocą polis dotychczasowych, zniżone stawki nie mogą być stosowane.

Nr. IV. 1e, Ub 8/37.

Poz. 106.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 8 października 1937 Nr. 102 w sprawie zaopatrywania w materiały.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 5 maja Nr 64, ogłoszonego w Dz. Zarz. Nr. 12 poz. 68, w sprawie zaopatrywania w materiały, polecam:

1) Książki „braku materiałów" prowadzić osobno dla materiałów nienormowanych.

2) W książkach tych należy wprowadzić nowe rubryki dla oznaczania ilości brakującego materiału, daty w której brakujący materiał zostanie dostarczony, okresu czasu, na jaki żądany materiał pokryje zapotrzebowanie, oraz rubrykę „uwagi" dla notowania czynności ponaglania dostawy i t p., a zatym książka ta ma zawierać następujące rubryki: a) nazwa brakującego materiału, b) ilość brakującego materiału, c) na jaki okres brakująca ilość powinna wystarczyć, d) data powstania braku, e) przyczyna powstania braku, f) przewidywana data dostawy materiału, g) data pokrycia zapotrzebowania (braku) i h) uwagi.

Wydział Zasobów po otrzymaniu zapotrzebowania na materiał powiadomi niezwłocznie, najdalej do 7 dni

konsumenta za pośrednictwem odnośnego Magazynu Zasobów o przypuszczalnym terminie dostarczenia materiału. Data powyższa winna być odnotowana w książce braku materiałów w rubryce f).

O ile podany termin dostarczenia materiału mógłby spowodować opóźnienie względnie odroczenie robót. Naczelnik miejsca służbowego winien natychmiast zależnie od piłności zapotrzebowania telegraficznie lub telefonicznie prosić Naczelnika swego Wydziału o zakup doraźny.

Nr. V 3a 1/112.

Poz. 107.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dn. 9 października 1937 r. za Nr. 103 w sprawie cennika odzieży służbowej.

Zgodnie z pos'anowieniem § 38 przepisów o odzieży służbowej pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Nr. A. 8) ustalam następujące ceny jednostkowe poszczególnych części odzieży służbowej na ob dział 1.X.1937 r i 1.IV.1938 r.

Wyszczególnienie	Ceny jednostkowe, wg. których Mag. Gł Zasobów winien zaliczać urzędom wykonawczym		Cena jednostkowa wraz z 12% dodatkiem administracyjnym od której będzie obliezona należność		25% należności od pracownika		Uwagi
	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	
1	2		3		4		5
Ceny za gotowe części odzieży.							
Czapka sukienna czerwona . .	2	55	2	88	0	72	
„ „ granatowa:							
bez taśmy . .	2	51					
z taśmą złotą . .	2	97	2	84	0	71*)	*) Dochodzi koszt zakupu i naszycia na czapkę taśmy złotej lub srebrnej, który wraz z 12% dodatkiem administraeyjnym wyniesie 52 grosze i stosownie do zarządzenia M.K. z dn 27 VII.1934 r N. MZ. 205/62 będzie potrącony z poborów jednorazowo.
„ srebrną .	2	97					
Umundurowanie z sukna I gatunku							
spodnie	19	37	21	72	5	43	
kurtka	36	34	40	72	10	18	
płaszcz	69	99	78	40	19	60	
Umundurowanie z sukna II gatunku							
spodnie długie . . .	15	33	17	20	4	30	
kurtka	22	11	24	76	6	19	
płaszcz	44	15	49	48	12	37	
spodnie do butów . .	14	38	16	12	4	03	
Ciepła odzież							
płaszcz lodenowy . .	47	90	53	68	13	42	
kurtka lodenowa . . .	34	08	38	20	9	55	
kożuch kryty długi . .	94	42	105	76	26	44	
kożuch kryty krótki . .	73	43	82	24	20	56	
buty filcowe . . .	30	01	33	64	8	41	
buty skórzane . . .	30	32	33	96	8	49	
Odzież ochronna zwykła z lnianego mat.							
komplet (bluza i spodnie) .	12	72	14	28	3	57	
płaszcz (kitel) . . .	12	32	13	80	3	45	
Ubrania ochronne brezentowe	15	18	17	—	4	25	
Knrtka letnia konduktorska .	9	38	10	52	2	63	
Sztylpy skórzane . . .	9	—	10	08	2	52	
Pas główny skórzany . .	2	80	3	16	0	79	

Wyszczególnienie	Cena jednostkowa, wg której Mag. Gł. Zasobów winien zaliczać urzędom wykonawczym		Cena jednostkowa wraz z 12% dodatkiem administracyjnym od której będzie obliczona należność		25% należności od pracownika		Uwagi
	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	
1	2		3		4		5
Ceny dla pracowników, którzy otrzymują materiał, zamiast gotowej odzieży.							
Umundurowanie z sukna I gatunku							
spodnie	17	67	22	84	5	71	
kurtka	23	37	36	80	9	20	
płaszcz	52	32	72	20	18	05	
Umundurowanie z sukna II gatunku							
spodnie	14	30	18	60	4	65	
kurtka	19	61	30	96	7	74	
płaszcz	41	12	58	08	14	52	

Cena za uszycie części odzieżowych I gatunku

Spodnie Zł. 3.05
Kurtka „ 10 60
Płaszcz „ 13.60

Cena za uszycie części odzieżowych II gatunku

Spodnie Zł 2.55
Kurtka „ 9.—
Płaszcz „ 12.—

Cennik ten ma zastosowanie:

a) przy zaliczaniu przez Magazyn Główny Zasobów wartości umundurowania urzędom wykonawczym,

b) przy obliczaniu 25% kosztów służbowych potrącanych uprawnionym pracownikom za pobrane ubiory służbowe,

c) przy przypisywaniu do zwrotu kwot za niedonoszone mundury,

d) przy przydziale odzieży za zwrotem pełnych kosztów.

Nr. V. 1a. 27/37.

Poz. 108.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 15 października 1937 roku za Nr. 104 o postępowaniu przy wydawaniu decyzji w sprawach wynikłych ze stosunku służbowego pracowników przedsiębiorstwa P. K. P.

Stosownie do wyjaśnienia Ministerstwa Komunikacji z dnia 1 października 1937 r. Nr. P. 8. 16/12/37 zawiadamia się, że rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 czerwca 1930 r. Nr. 1/2/1754/30 o postępowaniu przy wydawaniu decyzji w sprawach wynikłych że stosunku służbowego pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr. 18 z 1930 r. poz 137) przestało obowiązywać od dnia 1 lutego 1934 r. ponieważ wygasła podstawa prawna na podstawie której rozporządzenie to było wydane.

Tryb postępowania we wszystkich sprawach z zakresu prawa administracyjnego normuje rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36 z 1928 r. poz. 341)

Nr. P. 1a. 4/2-37.

OBWIESZCZENIA:

Pochwała.

Pan Dyrektor Kolei Państwowych decyzją swoją z dnia 28 sierpnia r. b. wyraził pochwałę za sumienne wykonywanie obowiązków służbowych, udaremnienie kradzieży i ujęcie sprawców następującym strażnikom, pełniącym służbę na stacji Lublin:

Woźniakowi Stanisławowi,
Mazurowi Leonowi,
Urbańskiemu Wiktorowi, a ponadto
Kostrzewie Janowi za wykonanie we własnym zakresie przyrządów do tresury psów.

Pochwała.

Konduktorowi II kl. na st. Zdołbunów, Włodzimierzowi Oszajcowi, wyrażam pochwałę za uprzejme i troskliwe zaopiekowanie się w pociągu nianką i dzieckiem kapitana Krajewskiego, który jadąc do Warszawy, wskutek zaszłych okoliczności zmuszony był nagle wysiąść z pociągu w pobliżu st. Równe i pozostawić na dalszą przestrzeń niankę z dzieckiem bez opieki.

Jednocześnie polecam wypłacić konduktorowi Włodzimierzowi Oszajcowi nagrodę pieniężną w wysokości 10 zł.

Sprostowanie.

Zamiast p. 4 w rozdziale I. Nadanie z toru wąskiego na tor normalny, okólnika Nr. 82 ogłoszonego w Dzienn. Zarządz. Dyrekcji Nr. 14 poz. 86 z dnia 28.VIII r. b. należy umieścić, co następuje:

4. Należności przewozowe za przestrzeń kolei wąskotorowych sprawdza stacja styczna kolei wąskotorowej i jest odpowiedzialna za prawidłowość obliczenia.
5. Odprawa przesyłek ze stacji kolei wąskotorowych do stacji kolei normalno-torowych za listami przewozowymi imiennymi, wojskowymi i na okaziciela pozostaje nadal bez zmiany, t j. z przekartacją dowodów przewozowych na stacji stycznej.

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Zarządzeń D. O. K. P. w Radomiu, ul. Słowackiego Nr. 17 — Biuro Personalne telefon Nr. 26-11.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w kraju: kwartalnie zł. 2, pół ocznie — zł. 4, rocznie — zł 8
Cena każdego numeru 50 gr. do nabycia w Administracji Dz. Zarz. D. O K. P. Prenumeratę wpłaca się zgóry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku.

Cena ogłoszeń: za stronę 240 zł Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach, dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia

Zakłady Drukarskie Sejmiku Radomskiego i S-ki 4969 37